

Publicerad 2016-01-29 22:26 av Frida Andersson

Att leva; och alla dess nyanser

Jag seglade förbi ånger

Återsåg aldrig misstag

Log aldrig åt ledsamheten

Omfamnade ej tårarna

Likt en läkande bark så tog det tid;

Men...

Jag nådde hamn

Blickade mot äventyr

Skrattade med lyckan

Blev absorberad av ömhet

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Frida Andersson med Poeter.se id #47927 innehar upphovsrätten